

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8216

гр. София, 29.10.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в закрито заседание на 29.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

като разгледа дело номер **10623** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на С. Д. Б. от [населено място], срещу заповед № РМЛ20-РД48-11 от 07.10.2020г. на кмета на СО, р-н „М.“, с която е наредено изземването от на общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] което жалбоподателят държи без правно основание. В жалбата е инкорпорирано искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, тъй като жалбоподателят не разполага с друго жилище, няма доходи, нито роднини, при които би могъл да се настани и които да му помогнат с издръжката.

Съдът намира искането за спиране на изпълнението на оспорената заповед за основателно. Съгласно чл.65, ал.4 от Закона за общинската собственост, и конкретно изречение второ от разпоредбата, жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго. В първото изречение на разпоредбата се препраща към АПК по въпроса за обжалването на заповедта. Едновременно с допуснатото предварително изпълнение на заповедта по силата на закона, в мотивите на оспорената заповед се съдържа разпореждане за принудителното изпълнение на заповедта на 30.11.2020г. от 10 ч. В чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК са предвидени основанията за спиране на изпълнението на акт, за който законодателят е предвидил, че оспорването не спира изпълнението. Основанията за спиране по чл.166, ал.2 АПК са: ако изпълнението може да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, въз основа на новонастъпили обстоятелства.

Съдът съобрази, че за издаването на заповедта по чл.65, ал.2 ЗОБС законодателят не е предвидил преценка на личното положение на лицето, както и дали ще се засегната права и интереси в по-голяма степен от необходимото за постигането на целта на закона – да се иземе общинското жилище в случая, което не е доброволно освободено след отправена покана и предоставен срок за това. Предварителното изпълнение на обжалваната заповед е допуснато без да се обосновава наложителност

или съображения, че следва да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, не се създава опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на административния акт. От друга страна изпълнението на обжалваната заповед би могло да причини на жалбоподателя значителна и трудно поправима вреда, тъй като същият няма друго жилище и няма доходи. При преценката дали разпореденото с процесната заповед да бъде иззето общинското жилище на конкретна дата, е законосъобразно, съдът следва да вземе предвид дали този начин на предварително изпълнение на заповедта е справедлив, зачитат ли се интересите на адресата на заповедта. Следва да бъде съобразена практиката на Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 8 от ЕКПЧ относно ефективното упражняване от индивида на лични или жизненоважни права и степента на проникване в личната сфера на жалбоподателя. Тъй като загубата на нечие жилище е една от най-крайните форми на намеса в правото съгласно чл. 8 за зачитане на жилището, всяко лице, за което съществува риск от намеса от такъв мащаб, трябва по принцип да има право пропорционалността и разумността на определена мярка да бъдат определени от независим съд. Когато компетентните национални органи в решенията си поддържат и нареждат преместването на жалбоподателя и не предоставят каквото и да било обяснение или излагат каквито и да било аргументи, доказващи, че отстраняването на жалбоподателя е необходимо, съдът може да си направи извода, че законният интерес на общината да контролира своята собственост трябва да отстъпи място на правото на жалбоподателя на зачитане на неговия дом. С оглед изложеното съдът намира, че изземването на общинското жилище на конкретна дата, без да има преди това алтернатива за настаняване, е непропорционално, предвид ситуацията на жалбоподателя. Още повече, че към момента страната, и особено [населено място], се намират в епидемична обстановка и оставането без жилище, в което жалбоподателят да може да се приюти, създава невъзможност за него да поддържа добра хигиена и повишава риска от заразяване. Поради това постановеното с обжалваната заповед изземване на общинското жилище на конкретна дата, не отговоря на принципа за съразмерност по чл.6 АПК, тъй като не е мотивирано с личното положение на адресата на заповедта. Принципът по чл.6 АПК вр. чл.8 ЕКПЧ и даденото по-горе тълкуване, следва да бъде спазен и при издаването на заповедта по чл.65, ал.2 ЗОБС, независимо от чисто формалния характер на основанията по същата разпоредба. В случая нормите на АПК относно основните принципи не са дерогирани от специално правило в ЗОБС, поради това на общо основание – чл.2, ал.1 АПК, принципът за съразмерност, е приложим към заповед като процесната. Липсата на изрични мотиви в тази посока, както и липсата на данни, че за жалбоподателя ще бъде осигурено друго жилище напр. по реда на Закона за социалното подпомагане, води до извод за необходимостта от спиране на предварителното изпълнение на процесната заповед. Относно жалбата срещу заповедта, същата е нередовна, тъй като жалбоподателят не е представил доказателства за внесена държавна такса. Поради това на същия следва да му се даде възможност да представи такива в определен от съда срок.

Предвид изложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

1. СПИРА по жалба на С. Д. Б. от [населено място], предварителното изпълнение на

заповед № РМЛ20-РД48-11 от 07.10.2020г. на кмета на СО, р-н „М.“.

Определението по т.1 може да се обжалва с частна жалба в 7 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС.

2. ОСТАВЯ жалбата без движение.

УКАЗВА на жалбоподателя в 7 – дневен срок от съобщаването да представи доказателства за платена държавна такса в размер на 10 лв.

УКАЗВА на жалбоподателя, че при неизпълнение на горното указание, производството по делото ще бъде прекратено.

Определението по т.2 не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на жалбоподателя и административния орган съгласно чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: